

мамъ 'сичкый-тъ грѣхъ на душѣ-тъ си. Азъ, като владыкѣ, щѣ измолю сѣтъ Господна да ма прости, а пакъ вые ще бѣдете чисти, защо-то азъ земамъ отъ сега още 'сичкый-тъ грѣхъ отъ горѣ си...

(Кыриака и маргиола нищо не казвѣтъ, нѣ си поклѣтвѣтъ главы-тъ и показвѣтъ съ това, че сѣ съгласни да правѣтъ тѣй, какъ-то ги учи *деспоти-то* имъ; нѣ 'се оставѣтъ умыслеи, като паткы, защо-то, какъ-то са види, тѣ трѣбва да осѣщѣтъ, че това тѣй лесничко, съ кѣтвы-тъ на владыкѣ-тъ, едвамъ ли ще са прѣмине).

Владыка-та *(продължава)*.

Азъ щѣ гледамъ 'сѣкакъ, да могѣ да са отървѣ отъ тѣ-съ бѣлж... Нѣ 'се по добро бы было, да могѣ сега да излѣжъ отъ тука нѣкакъ-си. *(Отива при прозорицѣ-тъ, отваря го и гледа възгъ на дворѣ-тъ; сѣтъ казва)* Да не е толко-съ високо, могѣ да извади тѣ-съ желѣзны прѣчки... *(улавя ги съ рѣкѣ и ги клати)*. Наистинѣ, тѣ не былѣ много тежкы... ама доста е високо, не могѣ скокнѣ долу. *(Гледа пакъ възгъ, и по-дирь малко извиква като отърадость)*. А! трѣбва да по-выкамъ отъ тука Григорна, той може да ма чуй, че да доде да ма извади отъ тука. *(Захваща да выка)* Григоре!.. Григоре!.. Григоре!..*) Да може да ма чуй

*) Трѣбва да рѣчемъ тука, че владыка-та былѣ комшина съ съ Стойчѣвы, и отъ владышкый-тъ конакъ у Стойчѣвый-тъ дворѣ имало комшулукъ.